

ПРОФ. АЛЕКСАНДАР ДОДИГ

Александар Додиг је рођен 1935. године, у Загребу. Још као веома мали, са осам година, схватио је да има дара за уметност. Био је и велики љубитељ спорта; са петнаест година је био члан веслачког клуба, а до дубоке старости је возио бицикл. Основну школу је похађао у околини Ниша, а затим се досељава у Земун, где је завршио Земунску гимназију, 1953. године. Био је неодлучан при избору факултета, али ипак уписује Академију примењених уметности, на којој дипломира 1960. године, на одсеку Примењена графика. У то време био је и члан хора „Крсмановић”. Радни век је почео као наставник у Средњој уметничкој школи у Новом Саду, а током седамдесетих година много је радио на Новосадском сајму, четком исписујући називе и рекламе фирми. Након тога се запослио на Факултету примењених уметности у Београду на коме је прошао сва звања, од асистента до редовног професора. Извео је велики број докумената – повеља, диплома, захвалница, омота за носаче звука и корица књига. Током 2007. године у галерији „Прогрес” у Кнез Михаиловој улици одржана је велика изложба и предавање под називом „40 година калиграфије Александра Додига”. Један је од утемељивача ћириличне калиграфије као примењене уметности. На Факултету примењених уметности радио је од 1971. до 2001. године.

Александар Додиг је био омиљени професор који је личним примером умео да пробуди код својих студената занимање и љубав за калиграфију, реинкарнирајући у учионици атмосферу старовремских скрипторијума. Успевао је да област Писма буде свима блиска и инспиративна, а за неке да постане и њихово професионално опредељење. Остаће упамћен као маркантна појава и узор преданости и посвећености свом занимању. Аутор огромног броја калиграфских радова, исписивао их је као дневну рутину и у свакој прилици. У сталној потрази за текстовима које би интерпретирао, улагао је напоре у проналажење нових креативних начина њиховог обликовања, експериментишући са алатима, подлогама, бојама и иновативним поступцима. Промовисао је коришћење ћирилице у домаћој и међународној средини, приказујући је у својим радовима као писмо специфичне лепоте које је уграђено у основе наше културе. Држао је радионице калиграфије намењене широкој публици, а јавним демонстрацијама вештине калиграфског исписивања популарисао је ову уметност. Његову личност чинио је спој врсног уметника и успешног педагога заслужног за развој уметности писма у Србији.

